

Omyl

V současné době jsme svědky nechutné a trapné akce lékařských odborů – Děkujeme, odcházíme. Svůj názor jsem již pře časem jasně vyjádřil v článku – Děkujeme, že odcházíte. Přišlo mi více než tři sta souhlasných reakcí (včetně mnoha lékařů). Zatím dvě nesouhlasné (od dvou lékařů). Jeden z nich mi vyčítal, že se chovám nekolegiálně. Souhlasím. Tak jako za bývalého režimu jsem odmítal oslovování soudruhu, neboť jsem necítil ani náznak soudružství s komunisty, odmítám být kolegou většiny chemických lékařů. Nejsem s nimi na jedné lodi. Moje loďka pluje jiným směrem...

Nyní mám potřebu sdělit veřejnosti jeden zásadní fakt, který byl dosud ve všech diskuzích opomenut. Považuji jej za velmi důležitý a pochybuji, že někdo z pacientů, natož z lékařů najde odvahu jej veřejně sdělit – ikdyž jasně pociťuji jeho pravdivost.

Stále slyšíme, že odcházející lékaři v podstatě vyhrožují smrtí či alespoň dramatickými zdravotními komplikacemi, pokud odejdou. Když pominu fakt, že nemají kam odcházet, neboť nejde o špičkové odborníky, zůstává otázka samotného ohrožení obyvatel. Zůstaňte v naprostém klidu. Akutní péče bude perfektně fungovat, touto bolševickou akcí nenarušena. To za prvé. Lékaři záchranné služby nikam neodcházejí, rovněž tak lékaři lékařské služby první pomoci. Naopak urgentní medicína bude v případě potřeby ještě posílena vojenskými lékaři, kteří u nás mají tradičně vynikající úroveň. Veřejnosti je se samolibou samozřejmostí podsouván názor, že lékaři zaručují svou práci její zdraví. NENÍ TOMU TAK! Jde o zásadní nedorozumění. Je to omyl! Denně jsou nemocní doslova decimováni bezohlednou chemickou léčbou a to již od narození. Pracuji jako lékař již 30 let a naprosto jistě vím, co říkám. Denně slyším ve své ordinaci děsivé zkušenosti poškozených pacientů. A to napříč všemi obory, snad s výjimkou očního a zubního lékařství. Kdysi mne farmakologové jako studenta medicíny učili, že léky bychom měli předepisovat uvážene, že mohou pacientovi uškodit, svými vedlejšími účinky, které VŽDY mají, a že můžeme předepisovat maximálně tři různá léčiva. Pokud jich nemocný bere více, nikdo nemůže vědět, jaké reakce mezi nimi budou vznikat a jak vážně pacienta ohrozí. V praxi vidím, že lidé berou i 15 druhů chemikálií a to dlouhá léta a jejich stav se stále zhoršuje. Toto je naprosto všední realita! Tak se prostě dělá chronická medicína. Proti akutní péči nelze říci ani slovo. Tam jde o záchranu života, o nutné operace...

Jeden typický příklad z dnešního dne co by typická ukázka garance a odpovědnosti dnešních medicínmanů. Osmiletý chlapeček. Matka léta brala syntetické hormony pro zlepšení menstruačního cyklu. Od kojeneckého věku atopický exém a opakované záněty dýchacích cest. Kortikoidní masti, antibiotika až desetkrát do roka. Alergie na spoustu věcí, léky proti svědění, hormonální foukátka. Odborníci masírovali matku informacemi o nevyčlelnosti a postupném zhoršování. V šesti letech odstranění nosní mandle v narkóze. Pak stavy zmatenosti, nespavosti, poruchy chování. Další chemie na zklidnění. Chlapec je v zuboženém stavu, matka psychicky vyčerpána. Bere antidepressiva, warfarin na ředění krve (měla žilní trombózu) a chemii proti vysokému cholesterolu. V důsledku této léčby se cítí stále hůř. Mám pokračovat? Takové (a ještě horší) případy vidím denně! Léta. Víím jistě, že naprostá většina chemických látek je podávána zbytečně a jejich škodlivost mnohokrát převažuje prospěšnost. Z dlouhé zkušenosti a studií celostní medicíny víím, že užívání syntetických hormonů delší dobu vede k destrukci imunity, vitality i psychiky. A k neléčitelnosti chorob. Pokud je žena užívá před početím, jejich zhoubný vliv se přenese na potomka.

Stále jste přesvědčeni o záruce vašeho zdraví, pokud lékaři neodejdou?? Já rozhodně ne. Lékaři se musí TRANSFORMOVAT! Změnit své myšlení. Otevřít konečně oči. Nebojím se (a vy se také nebojte), že se něco stane, když odejdou. Nic se nestane. Již se DĚJE! A dlouho. Lidé nebudou umírat. Oni umírají. Zdravotnictví se nezhroutí. JE zhrouceno. Co dělat? Pracujte na sobě. Nic jiného dělat nemůžete. Pokud by na sobě každý pracoval a dělal vše, jak nelépe je schopen, včetně lékařů, není nemocí, není utrpení. Pokud vaše konání a myšlení bude láskyplné, budeme se jenom smát.

MUDr. Tomáš Lebenhart